

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785.
ת.ד. 136. מען למברקים: "עולמפרסט".
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, סל. 62259.
ההפצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב.
מערכת איגוד אחראית לתוכן המודעות.

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורכת-משנה:
רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:
עורך תבנית: עורך ציור: אהרון צור
צלם המערכת: אריה קרו

העתון הנקרא ב'ותר במדינה

21.6 י"ב

ביום אלה הגיע אלי גם הגילון האחרון של הד החינוך. בטאגום הפרטי של העסקנים המזדקנים השולטים בהסדרות המורים, וה' מופץ באמצעי-הכפיה הרגילים בארץ, כולל ניכוי המי-החתימה מן המשכורת העומה של המורים.

בטאגון ממוקף זה שם הפעם בעמודו ה' ראשון מאמר ראשי, שכולו התקפת-מחץ על העולם הזה. גרם להתרגשות זו משאל-הילדים שלנו, שגילה תופעות כל כך מוז'עות בקשר ליחסי תלמי-האבי לערבים. האם פיששו המורים במעשיהם? האם ניגשו לנתח בריצנות את הבעיה: מה עלינו לעשות כדי ללחום במגיפה הרתי-אסון זו של שואה?

חס ושלום. כותבי המאמר הראשי הסתפקו באמרה-השמה שגירתי על העולם הזה, ב' נוסח כתבלי הדור המגוח. אם האמין להם, הרי הם עצמם צדיקי הדור, וחינוך הנוצר אינו זקוק לשום בדיקה נוספת. רמת המאמר כולו מתאימה לכיתה נמוכה בבית-ספר יסודי.

אלה לעומת אלה: ילדי בית-העסק ומחנכי הד החינוך.

מי מבוגר יותר?
★ ★ ★
בדרך כלל אין אנו נוהגים להיכנס לעניניהם של שבו'עונים אחרים. אולם ישנם שבו'עונים שאיננו יכולים ל' התעלם מהם — לא כעיתוני אים, אלא כמשלמי-מסים.

בדו"ח מבקר המדינה על מערכת הבטחון ישנם שני מספרים הנוגעים ל'פרסומים אח-רים" של מערכת הבטחון, כשהכוונה בעיקר לשבו'עון המטכיל. לא פעם נאלצנו לטפל בנוק הנגרם להסברה הישראלית על-ידי עצם קיומו של בטאגון רשמי זה של המטכיל. הפעם נסתפק במלים היבשות של מבקר המדינה:

"ההקצבות... לשנת הכספים 1955/56 מסתכמות בסך 320 אלף ל' בקירוב. לעו'מת הוצאה זו, מופיע בתקציב סכום של 75 אלף ל' כהכנסה ממכירת הספרות." משמע: ההסדר נקי של כרבע מיליון לירות. כמה נשק יכלה המדינה לקנות בסכום זה ערב מיבצע סיני?

אגב, מענין שכל תקציב לשכת העתונות הממשלתית, שהוא למעשה תקציב ההסברה של המדינה כלפי העולם, הגיע באותה שנה בדיוק לסכום ההפסד של אותה הוצאה.

העברתי מכתבים אלה מיד למשפחות ה' שכולות בכפר-קאסם. לדעתי תרמו ילדי בית-העמק יותר לריפוי הפצע מאשר כמה מאות נאומים של עסקנים מתחסדים, שדאגתם היא "מה יאמרו הגויים".

רצה המקרה ובראו יום בו קיבלתי מכת-

מכתבים

אם נביים על כל העניינים האלה מבחינת אובייקטיבית — דבר שהוא קשה מאד — נראה שישאל פועלת כאן בניגוד לכל חוסי הגניון, הנה עומדת לה מדיניות לבאנטיני על כרעי תרנגולת, ומצפפת על העולם כולו. ממש הוצפת ועל איזה בסיס — על בסיס של צדק ודברים כאלה, כאילו שזה גם כן חשוב כפאה העשרים...

נחמה ידלובר, רמת-גן

לפני שנתיים כתבתם סדרה על הסיכוח השני והכתרת אומה במלים "או — או".

מה אתם אומרים עכשיו?
אלהו ברנר, תל-אביב

אורי אבנרי

כני הארץ הזאת
אינכם יכולים לתאר את שמחתי כאשר מצאתי בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג גליון של העולם הזה, המוקדש לנופלים במערכת סיני. אין מלים בפי להורות לכם על ספעלכם זה. כאדם יראה הרבה קרבות בחי"ש תל-אביב, בנבעתי ובחיל-האוויר, יודע אני להעריך את ספעלכם.

מיכאל גורדון, טראנסוואל

חשכתי בהתחלה שבדוראי תהינה רשימות שיגרתיות, עם תאריכים והערכות סמיות, המיועדים רק לתת נחמת מה לקרובים ויודים, כמציאות קיבלתי חומר מעניין, קריא, על בני הארץ הזאת סכל הגילים והמוצאים, ובעלי הרגלים שונים. אני קורא את הרשימות מרגו חשבוני, לא כמילוי חובה, יש בהן צד חשוב לקירוב העליות. כי איד יוכל לדבר על מרוקאים או רומנים בכנון, מי שקרא רשימות אלו?

צדוק זילבר, תל-אביב

זעקת הארמה
סיפורכם על יוסף נחמני (העולם הזה 1007) היה חלש מאד, לעומת האמת הנוראה, ששמה הקרן הקיימת לישראל. לא הייתם צריכים להתחיל בפקר — יהיה גם פקיד נדול, כי אם לכוון את חצי ביקורתכם למיסד בכללית. זה היה הרבה יותר חשוב, מבחינה לאומית.

באותם הימים הסובים, בחייתי ילד, היי תי ספריד את הורי ערב חג השבועות, למלא את סלי ביכורים לקק"ל, ככל היתר, עד שספקו עוני וראיתי איד שכננו, פקיד קק"ל, מסעין על מכוננים ארנזים מלאים בכל פירות הביכורים שהביאו מאות ילדי בתי-הספר וגני הילדים, ונושאים לביתו. וכך יצא שאותו פקיד נר כיום בבית משותף, בדירה בח ארבעה חדרים לוסוס. היו אלה, כנראה, ביכורי הביכורים של הארמה הנועקת לגאולה.

כאות הערכה לפעלו של מר נחמני למען העם וארמית העם, אני מציע לרשום אותו בספר הזהב של הקרן הקיימת לישראל, על חשבון העולם הזה.

חיים אמסטרדם, נורדיה

העולם הזה העדיף לרשום את מר נחמני על דפי העולם הזה, על חשבון ספר הזהב של הקרן הקיימת לישראל.

"האשה שבקרר" של הקורא שהרבאני.

פניה לי אל ד"ר אברהם נרנות, יושבי ראש הדירקטוריון על הקרן הקיימת: כחניד תנועת נוער ציונית, שעסק שנים רבות בפעולה למען הקק"ל ולמען נאולת אדמות ישראל, וכמתיישב היושב על אדמה זאת, אני מוועד מעוצמה של רשימה זו, אני רוצה וסקוה להאמין שרשימה זו, כהרבה רשימות אחרות של עתון זה, כשקר יסודה, ודברי הישענה עליהם על אלה שי אחיה להם במציאות. מאידך, הדברים נכתבו — ובתופר רב, לא נותרה הבריחה אלא לצפות לפעולה מצד מכוני דרכה של הקק"ל. אני, וכמוני עוד רבים מחברי, מצפים ממך, ד"ר אברהם נרנות, לפעולה נמרצה, אשר כמסקנה מפנה תונש האמת לבית המשפט.

יואל אירן, קיבוץ גונן

מרב תעודות לנמיעת עצים, לא ראינו עד כה את יער השחיתות! אורי סורקין, חיפה

לא מספיק להאשים את נחמני, שניצל את תפקידו לעיסקות פרטיות. צריך להקיף את העניין כולו... את נחמני, פועל הפרסום לשעבר, ומנהל בקק"ל עכשיו, חיבת האומה להעמיד לדון, כדי שישא באחריות אשר אף פעם לא נרמה לו כאב ראש (אבל) ביחס לכרכמים, לא הייתם אובייקטיביים לנמרי מספר הדונמים אשר לרשותם הוא למעלה מאלף. שהכרסנים זועקים לקרקע — זה קצת מצחיק, או שזה מעצבן מאד.

ג. דרום, מגדל

על אף שאני קורא את עתונכם מרי שבוע מהמלה הראשונה עד לאחרונה, הרי בשבוע זה מסחתי, שלא כמנהגי, על המאמר על נחמני... אנתנו מאמינים כבר שישנם נילויי שחיתות רבים כמדינה הזאת, אין כבר צורך לשנע אותנו, אלא, התחשבו קצת בקהל הקוראים וחדלו מלכתוב עולות. יואב קרן, ירושלים.

השחיתות נמאסה גם על העולם הזה, אולם מה מציע הקורא קרן לעשות כדי שתיעלם, ולא רק מעל דפי העולם הזה?

עצה מקצועית

למהוני הרב מצאתי בכתבה על האפוס של מיבטח (העולם הזה 1006) את אחת היצירות שלי, מרבות שציירתי בזמן הפלגה על סיפון מיבטח. היצירה, בשם "האשה שבקרר", שהופיעה בכתבה זו, היא עבודה שלי ואופיינית לסגנוני הציורי, בשילוב חרות שמי. אך למרות כל זה, כתבתם בכר תרת מתחתיה כי זוהי יצירתו של ירון ליוואי, שצוורה עזרת עלותיהם המסצור עיות של אנשי הצוות.

מאיר שהרבני, פתח תקוה

עורך הרשימה מתקן בזאת את תוכן הכותרת לתמונה, שנתכבה ללא ערות עצור תיהם המקצועיות של אנשי הצוות.

פרשת שמחון

כל הכבוד לכם, על ההמשך לפרשת חיים שמחון (העולם הזה 1008). אחרי שקראנו את קריאתו של שמחון לכל העדים העובדי ריים כמשפטם, שופכינו לקבל וריקות אמת, היה זה מאלף מאד לקרוא את תשובתי האחרונה: לא זה צידד לתת חומר מחשבותי רב ליועץ המיספט.

שמעון אלקים, חיפה

יתאחד נא כוח אשר יועץ מעל דפי העתון ויארנו אסיפות עם, לזיכוי המלא של שמחון!

אליעזר אשד, סל שחר

היי דרומה לאן?

גם אני התכוונתי לשיר היי דרומה לי אילת! כתבתם על רחית בקשות המועפדים ליישוב, על-ידי מועצת אילת (העולם הזה 1007). חכמה לי כול אלא שעכשיו אני לא יודע מה לשיר.

נחום גולדפרב, חיפה

לדברי אנשי המועצה המקומית, אילת, אפשר לשיר את השורה החמישית של ההמנון הלאומי.

יתכן שיש הגיון דיוקא במתן זכות קדימה לעולים חדשים, הבאים ישר מחוץ-לארץ, על פני אורחים וותיקים הרוצים להתיישב באילת. העולים החדשים סובנים לכל מאפי כדי לננות חיים חדשים, לא איכפת להם איפה, והם פלאים שאימות ואמביציות ל' העלית. וותיקים, לעומת זאת בוחרים ב' אילת כקרב הצלה, לאחר של הצליחו בתלקים ה'הרבותיים" יותר של המדינה.

נעמי בן-אפרים, רחובות

יש לי הצעה לפתרו בעיית הרווקים של אילת, כידוע, סובלות הארצות הסגריב-יות מעורף של בחורות ועל קור, מדוע לא יציע להם פתרון ייודתי — לשלוח כמה אלפי בחורות לאקלים החם של הנגב?

שמואל כץ, ירושלים

עלילות סיני

כתחרות החיילים, משתתפי מיבצע סיני, על הסיפור האישי הטוב ביותר של המלחמה, שהוכרז עליו במקום זה לפני חודשיים, זכה בפרס הראשון שמשון עופר, קצין ביחידה קרבית שהשתתפה במיבצע, על סיפורו

„עקבות בחור“

הסיפור, מיסמך מזועזע של איש-מילואים שנאבק עם כל חיות המלחמה, יפורסם בגליון הבא של „העולם הזה“. כאות הערכה, החליטה המערכת להכפיל את הפרס המובטח, שגייע עתה לסכום של 200 ל'.